

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Vigesima sexta Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

valdè laudatur à cœnobita sui instituti, qui vitam descripsit. Ex qua videri posset ad Belgij sanctos referendus, *Tomo 2.* quòd in ea scribatur, *Hermelandus apud Nouiomagen-Sursj.* *ses, nobilissimis parentibus ortus est. Qui ab Germania oris ad nos accedens, tanquam alter quidam Benedictus, fulsit virtutibus.* Verum Nouiomagenes Geldri eum ignorant; mihiq̃ue verisimilius est fuisse Gallum Nouiomagensem, siue Nouiomensem: (Nam & hi in Germaniæ oris dici possunt,) cùm constet multas Germanicas in Flandria ciuitates, vsque ad Bernardi tempora *In vita An Nouiomensis episcopo subfuisse, eumque nonnullos tum docti, cap. veteres, tum alios verustatis amantes, Nouiomagensem 14, & alibi.* appellare.

Vigesima sexta Martij.

De S Ludgero Frisio, episc. Monasteriensi.

Ex libro primo vita scripta per monachos Vuerdenenses.

IN Vuerdena, depositio sancti LVDGERI, episcopi & confessoris; qui fuit episcopus primus Monasteriensis, tempore Caroli magni Imperatoris.

Oriundus fuit ex Frisia, ex auo Vurifingo Adone, qui à Radbodo rege ob iustitiæ defensionem à patria effugatus & in Franciam pulsus est, sed cùm Carolo regnante Frisia Fræcorum accessisset imperio, ab ipso ad patriam causâ fidei roborandæ remissus est. Matrem eius Liaburgam, quia ex paterno genere gentilis, dolens filio tantum filias nasci, furore scemineo succensa, eadem qua nata fuerat horâ, à mancipio situlæ aqua plenæ immergi mandauit. Sed mirando spectaculo paruula ætas utrâque manu marginem situlæ apprehendens, perfectæ ætati reluctabatur.

H 3.

Itaque

Itaque vicina mulier superuenit, quæ infantulam eripuit, & ori eius de melle aliquantulum immisit. Quia autem iuxta superstitionem gentilium, semel aliquid gustantes illicitum erat necari infantem, in domo huius mulieris occultè educata est, & post auæ mortem matri restituta. Iuncta autem marito Thiadgrino Ludgerum in utero gestans, casu corruit, & palus super quem ceciderat, latus penetrauit: sed Dei pietas & puerperam & puerperium à mortis faucibus liberauit, & qualis forei nascitura proles præmonstrauit. Sensim autem puernulus sensum canum, & cor senile assumpsit, & à parentibus obnixè postulauit erudito in Scripturis viro commendari. Qui eum quantocyus Gregorio commendarunt, qui Traiectinæ sedi in gradu presbyter præsidebat, successor martyris Bonifacij. Vbi tonsura accepta totum se in Traiectensi monasterio ad Dei seruitium conuertit. Mira illi circa conscholasticos charitas: mira circa ecclesiasticum officium deuotio erat. In Angliam pro Diaconij gradu directus incidit Eboraci in scholam Alcuini viri omni scientia celeberrimi: apud quem quatuor annos & sex menses mansit, totum cum eo nouum & vetus testamentum perlegens: tantò deinceps gratior patri Gregorio, quantò erat & literarum scientia instructior, & librorum copia plenior, & monachorum regulis eruditior. Defuncto autem Gregorio, Albicus successit, qui Ludgerum in *Dauentre* suæ parochiæ locum prædicationis causa & fidei corroborandæ gratia pergere suauit. Quò promptissimè vadens, ecclesiam olim à Liafwino ædificatam, sed à Saxonibus incensam, reædificauit, & in ea, sancti viri corpus, à se inuentum,

condi-

condigno honore collocavit. Eo successu Albricus animatus virum Dei in Frisiam ad fana & idola destruenda destinavit. Quod sine aliqua contradictione perfecit per eum qui flagellū fecit de funiculis, & solus omnes eiecit de templo. IOAN. 2.

Albrico autem pontificatus ordinem suscipiente, ipse presbyterij gradum percepit. Et quia Frisones adhuc in fide rudes erant, tam propter fidei puritatem & mentis constantiam, quam propter suos parentes, qui apud eos potentissimi habebantur, doctor Ecclesiæ constitutus est in pago *Ostrache*, in loco quo sanctus Bonifacius martyrio est coronatus: vbi hiemali, verno & æstivo tempore in doctrinæ custodia occupabatur. In autumno verò specialiter sedi Traiectensi suiantistitis iussu præsidebat. Cùm autem Vuitichindus paganus Saxonum dux Frisiæ ecclesias accenderet, Dei famulos expelleret, & cuncta cædibus, incendijs, & rapinis impleret, & Ludgerus neque martyrium, quod optabat, mereretur, neque vllum suæ prædicationi locum dari videret, ceddendum tempori ratus, cum fratre suo Hildegri-mo & antistite Albrico Romam abiit: vbi cùm in paterna hæreditate monasterium construere cogitaret, Leo pontifex, datis dignis reliquijs auctoritatem indulxit. Rediens per Beneventum, regularem vitam nosse & observare volens, & quia pater monasterij genere sibi propinquus erat, duobus inibi annis & sex mensibus mansit. Sub idem tempus Alcuinus de terra Anglorum in Franciam venit. Qui inter familiaria cum rege Carolo colloquia antiquum amicum ex Beneventano sancti Benedicti monasterio, ad Reipublicæ utilitatem euocari suavit. Sed semel prægu-

stata monasticæ conuersationis dulcedo, aliud eum desiderare non permittebat. Quod intelligens Imperator, literis eum magistri sui Alcuini euocauit. Et primò ei in *Bachbani* monasterium, quod *Lotusa* dicitur, concessit: deinde quinque in Frisia pagis, qui Francorum sponte ditoni accesserant, Christianitatis docendæ gratia præfecit, addita insuper insula quæ *Bant* appellatur Quos populos cum Deo genuisset, in *Fostilandiam* profectus est, vbi tantam ei gratiam Deus tribuit, vt inter primos princeps crederet, & filium *Landricum* de fonte leuandum offerret. Cogitauit etiam adire Nordmannos, verùm præuidit quanta mala ab illo populo Christianis irroganda essent, quæ tamen Deus in ipsius diebus noluit euenire. Cùm autem *Carolus* victoriosissimus Imperator Saxones partim beneficijs, partim districtione ad fidem coëgisset, *Ludgerum* in parte Saxonix Occidentali præfecit ecclesiæ *Mimigernefordensi*, in qua tamen sine ordine episcopali annis ferè duodecim mansit, opus episcopi agens, gradum autem renuens: onus suscipiens, honorem declinans: indignum se episcopatu iudicans, quia ab Apostolo scriptum est:

1. Tim. 4.

Oportet episcopum irreprehensibilem esse. In *Heilig-werde*, Frisix villa, *Berleef* qui antiquorum actus regumque certamina non inurbanè cantabat cæcum illuminauit. Quod ante obitum suum à se factum vetauit publicari. Fuitque hoc initium signorum eius. Et quia in illis diebus famulis Dei expulsis, Frisia à fide secundò defecit, per eum, quia à multis diligebatur, & de eo, utpote laico, nulla huiusmodi suspicio haberi poterat, paruulæ ætati consulere voluit.

Qui

Qui eius iussu libenter obtemperans, per domos, octodecim infantes benedicta simpliciter, aqua cum inuocatione sanctæ Trinitatis baptizauit. Qui omnes in albis defuncti sunt, exceptis duobus, quos sanctus sacerdos sancti chrisimatis inunctione & manuum impositione, pace reddita, firmavit. Erat in Scripturis sacris non mediocriter eruditus, quod in plerisque opusculis quæ fecit, apparet: & inter varias occupationes discipulis quotidie diuinas scripturas semotim tradere consuevit. Quicquid in ipsis morale esse videbatur, auditoribus suis sedulo commendauit: quicquid alios docuit, ipse prius impleuit. Cucullam ideo non portabat, quia regularem nunquam promissionem fecit: sub canonico habitu monachorum perfecte vitam impleuit. Cili- cium, quod veste abscondi poterat, ita usque ad finem vitæ tulit, ut hoc nemo præter familiarissimos suos eum ferre sciret. Conuiuia, utpote episcopus, nonnunquam exhibebat, ad hæc commixtim diuites & pauperes inuitans. Pater- nam hæreditatem, quam satis amplam habuit, ad reliquias tradidit quas ab Apostolico acce- pit: ipsas loco qui Vuerdena appellatur, & fratribus in eo loco Domino seruituris pro pa- trocinio delegauit. Cumque Deus pijs eius stu- dijs perennem mercedem reddere decreuisset, eo tempore quo diæcesin circuiret, pridie quam moreretur, etsi morbo ingrauescente, inastima- bili fidei feruore publice prædicauit primò in *Coesveld*, deinde in contigua ecclesia in *Billarbaki*, ybi etiam deuotè vltima Missarum solennia celebrauit. Quibus expletis, ouibus & cleri- cis valedicens, elegit sepeliri extra ecclesiam

monasterij quod in Vuerdena, ad Ruram fundavit, & quia populum contradicturum sciuit, voluit ad Mimigernafordensem ecclesiam deportari, & inhumatus relinqui, donec à fratre, Hildegrimo Cataulaunensi, accedente Caroli imperio, in memorato loco sepeliretur. Vidit autem Girfridus presbyter, nepos simul & successor cum omnibus qui secum erant, magnam lucem ante eum quasi in sublime conscendere, quam etiam Carolus Imperator cum Alcuino & cæteris qui præsentibus erant vidit, in Aquis palatio. Defunctus est autem anno octingentesimo nono, septimo Calendas Aprilis, & regio mandato depositus, uti vivus elegerat, ad Orientalem partem ecclesie Vuerdenensis, sexto Calendas Maij: & cadaver tanto post mortem tempore sine vlla corruptione mira fragrantia cunctos qui aderant repleuit. Non est ille nobis mortuus, inquiunt Vuerdenenses, qui toties nos & corporaliter & spiritualiter vivificat. Non est absens, quem quotidie tot miracula nobis repræsentant. Non est ociosus, qui singulis nos momentis suorum morum probitate & sanctissimæ vitæ exemplis instruit & informat.

Die vigesima-nona Martij.

De beato Stephano papa nono, Belga.

Ex Sigonio de regno Italia, & chronicis Leodiensium:

F Lorentiæ, obitus beati Stephani, papæ noni. Quem Sigonius scribit plurimis sanctitatis miraculis claruisse. Eiusque vitæ series, quod Belga fuerit, breuiter est hoc in loco proponenda. Pater eius Gothelo & frater Godefridus, quem barbatum dicunt, fuerunt duces Bullo-nenses